SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CI. No. 226. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, NOVEMBER 29, 1994. CENTS 50 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 29-го ЛИСТОПАДА 1994 Ч. 226. РІК CI

КОМЕНТУЮТЬ ВІДВІДИНИ Л. КУЧМИ У ЗСА

Київ (Р. Р.). — Закордонна преса широко висвітлила поїздку Президента України Леоніда Кучми до ЗСА, наголошуючи, що візиті надано статус державної. До України такої чести Адміністрація Билла Клінтона удостоїла лише Боріса Єльцина, Нелсона Манделу та японського імператора. Польська „Реч Посполіта" наводить слова Л. Кучми перед вилетом до ЗСА: „Ця візита є підтвердженням того, що Україна не повинна бути на колінах і може посісти в світі місце, яке їй належить". Російські політичні коментатори значною мірою схильні розглядати візиту Л. Кучми до ЗСА у контексті взаємин України і Росії. Журнал „Економіст" пише, що візита Президента Л. Кучми відбулася у дуже сприятливий час, коли з України вперше почали надходити добрі новини. На думку спостерігачів, успіхові значною мірою сприяє і те, що Верховна Рада України схвалила приєднання України до ДНЯЗ.

Газета „Ню Йорк Таймс" повідомила, що Україна отримає додатково 200 міл. дол. у відповідь на те, що Президент Л. Кучма активно вирішує політично складні питання та здійснює радикальні реформи. Половина цієї суми піде на закуп продуктів харчування та енергоносіїв. Решта грошей піде на розвиток приватизації та малого підприємництва.

Президент Б. Клінтон звернувся до урядів країн Европи та Японії із закликом надати допомогу Україні з метою закупу товарів першої необхідности. Ряд офіційних осіб ЗСА виступили з критикою на адресу Европейського союзу за повільне вирішення питання про надання Україні 100 міл. дол. для придбання критично необхідних товарів. Вони зазначають, що Україна незабаром стане однією з могутніх европейських держав і що Адміністрація ЗСА надає їй гарантій безпеки на випадок агресії. У разі необхідности Уряд ЗСА винесе на розгляд Ради безпеки ООН питання, які торкаються України. 350 міл. дол. Україна вже отримала від ЗСА. Ця сума призначена для знищення ядерної зброї.

Українська делеґація повернулася з Москви

Київ (Р. Р.). — Сюди в суботу, 19-го листопада, з Москви повернулася українська делеґація, очолювана першим віцепрем'єр-міністром України з питань безпеки і боротьби з організованою злочинністю Євгеном Марчуком. Делеґація взяла участь у першому засіданні президії Міждержавного економічного комітету (МЕК) країн СНД. Учасники засідання обговорили питання, пов'язані зі створенням економічного союзу країн СНД — від формування єдиного митного простору і до створення Міждержавного фонду допомоги втікачам та корпусу сил для ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій.

Як сказав журналістам Є. Марчук, президія МЕК розглянула і, в основному, схвалила проєкт рішень про митні законодавства країн СНД, угоди про співпрацю в галузі охорони праці. Ухвалено проєкт угоди про порядок розслідування нещасних випадків на виробництві під час перебування працівників поза межами своєї держави. Після ухвалення відповідного закону Україна також приєднається до угоди про створення Міждержавного фонду допомоги втікачам і родинам, які з певних причин змушені пересилитися в інші місцевості.

Президія Міждержавного економічного комітету як консультативного-дорадчий орган економічного співробітництва була створена на жовтневій зустрічі керівників держав СНД у Москві. Очолив її Сергій Большаков. Кожна держава — член СНД має делеґувати свого представника у президію та колеґію МЕК до 3-го грудня і таким чином завершити створення керівних органів МЕК. Президія МЕК збиратиметься кожні три місяці. Вона повинна випрацювати механізм економічного союзу СНД. Виконавчим і координаційним органом буде колеґія, яка постійно діятиме у Москві.

Передбачається, що на рівні МЕК будуть розглядатися й оперативні питання, як наприклад, спільні дії щодо ліквідації катастрофи на ґазопроводі в Узбекістані, яка вплинула на забезпечення енерґією Грузії, Азербайджану та Вірменії, загрожуючи також зменшенням постачання в Україну. Члени Президії МЕК вважають перспективним у цьому пляні проєкт створення корпусу сил СНД для ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій.

Відбулося у Москві також засідання Ради командуючих прикордонних військ країн СНД. Розглянуто проєкт концепції охорони зовнішніх кордонів країн СНД і договір про співпрацю в цій галузі. Присутній на засіданні заступник голови Державного комітету кордонів України Анатолій Макаров ніякі документи не підписав, оскільки прикордонні війська України не входять до згаданих структур СНД.

ООН ВВАЖАЄ РОСІЙСЬКУ ФІНАНСОВУ СИСТЕМУ ЗАКЛАДНИЦЕЮ МАФІЇ

Ню Йорк. — У зв'язку з Міжнародною конференцією в питаннях організованої транснаціональної злочинности, яка відбувалася в Неаполі 21-23-го листопада, секретаріят ООН розповсюдив документ, що стосується дійсного стану справ у фінансовій системі Росії.

В ньому, між іншим, говориться: „Наскільки широко відчинили двері для організованої злічинности в 90-их роках вимоги щодо приватизації, конкуренції інвестицій, ринків і валют, найбільш яскраво видно на прикладі Росії. В 1982 році там діяли чотири банки, яких суворо контролював Центральний банк. Сьогодні в цій країні є щонайменше 2,000 банків, і до останнього часу банківські ліцензії можна було купити за ціну авта. Багато, якщо не більшість, з тих банків служать фасадом для злочинних організацій".

Експерти ООН звертають увагу на те, що російські злочинні групи, „діючи в імені міжнародних синдикатів, скуповують і контролюють величезну кількість підприємств. Рублі, а також контрабандна зброя, цінні метали, вартістю в більйони долярів, залишають країну нелегальним способом, в той самий час у Росію пливе потік „брудних грошей".

В кінці повідомлення секретаріяту ООН його автори підкреслюють: „Існують різні теорії щодо того, як рублем маніпулюють у спекулятивних цілях. Однак з певністю можна сказати, що грошова система Росії настільки недосконала, а суми нелегальних грошей такі великі, що російська фінансова система є закладницею мафії".

РЕСПУБЛІКАНСЬКА БІЛЬШІСТЬ БАЖАЄ ЗМЕНШИТИ ПОМІЧ РОСІЇ

Вашінґтон. — Справа висоти дальшої фінансової допомоги Росії стоїть тепер під обстрілом членів Республіканської партії, що здобули перевагу у Конґресі. Два сенатори, Джессі Гелмс і Міч МекКонелл, які будуть тепер найбільше впливовими у справах політичної допомоги, постійно пропонують зменшити на черговий рік фінансову допомогу Росії, уважаючи її за надто великодушну, хоча Президент Билл Клінтон вже заповів скорочення її у порівнянні із минулим роком.

Оба ці сенатори уважають, що Президент фаворизує Росію перед іншими державами колишнього СССР і бажають тепер точніше розглянути суму 700 міл. долярів призначену для Росії цього року, з якої 400 міл. є у формі економічної допомоги, а 300 міл. для знищення нуклеарної зброї.

Сен. М. МекКонелл заявив, що хоча Уряд ЗСА вже зменшив суму допомоги Росії, треба її ще зредукувати, а сен. Дж. Гелмс уважає, що вона повинна бути у формі позички, а не подарунку. Хоча Уряд Б. Клінтон побоюється, що таке обмеження може пошкодити стосункам поміж тими двома державами і спричинити невдоволення націоналістичних кіл у Верховній Раді Росії, все ж пояснюють обмеження допомоги не невдоволенням з політики Боріса Єльцина, але тим, що економічна та соціяльна криза в Росії сама вже поменшується. Деякі представники Вашінґтону все ж уважають, що дві третини допомоги Росії із фондів призначених для усіх держав СНД є доказом, як Б. Клінтон сильно ставить на першому місці Росію у порівнянні з іншими державами того бльоку. Деякі члени Конґресу навіть думають, що частина фінансової допомоги була використана не на призначені цілі, а на зміцнення впливів Росії у сусідніх з нею державах.

Напади на активістів націоналістичного руху

Донецьке (Р. Р.). — Тут 20-го листопада пізно увечері в центрі міста вчинено напад на заступника голови донецького відділу Конгресу Українських Націоналістів Володимира Гришкіна. Двоє невідомих, вийшовши з авта, почали бити Гришкіна. Він звернувся за допомогою до охоронців Агропромбанку і ті дали відсіч напасникам.

Голова обласної організації КУН Марія Олійник вважає, що напад є акцією політичною, оскільки їхня організація останнім часом активізувала працю в області, провела конференцію, присвячену політичній та духовній спадщині Степана Бандери, почала випускати газету „Бандерівець", в якій подано адресу редакції і телефон. Невідомі негайно ж почали телефонувати та погрожувати розправою. А в той вечір Гришкін повертався додому після закінчення верски газети „Бандерівець".

Головний провід КУН 21-го листопада поширив заяву з вимогою до правоохоронних органів розслідити справу, оскільки це не єдиний випадок. Недавно в Луганському, у під'їзді будинку, вбито активіста Української Республіканської Партії Володимира Путято і здійснено напад на директора українсько-канадського центру „Відродження" Володимира Євханьєва.

У Львові також здійснено два напади: на голову львівського обласного комітету УНА Андрія Шкіля та на голову УНА-УНСО Олега Вітовича. Київська міліція затримала чотирьох осіб — 18-річного киянина Маковського, 15-річного Лісевича, 16-річного Чеглакова і 14-річного Бойченка, яких підозрівають у нападі 8-го листопада на амбасадора Японії в Україні Содзі Суєдзаву, у якого відібрали течку, 300 долярів, кредитову картку та документи. У затриманих знайдено частину викраденого.

Не забули кияни і недавній напад та вбивство дружини народного депутата України Сергія Чукмасова у власному мешканні. Не розкрито ще й досі справи вбивства журналіста Вадима Бойка, зникнення Михайла Бойчишина і зникнення багатьох інших менш відомих громадян.

Удосконалюють систему судівництва

Київ (Р. Р.). — Тут в Національній Академії Наук України відбулася пресова конференція, на якій проголошено про початок програми Аґентства міжнародного розвитку ЗСА „Верховенство права", що передбачає вдосконалення та розвиток системи судівництва в Україні.

Як повідомив директор проєкту Майкл Ґолдстін, американська допомога спрямована на створення нової правної системи в Україні. Проєкт передбачає співпрацю з багатьма державами, що виникли на терені колишнього СССР, але з Україною вона буде пріорітетною.

Дворічна програма „Верховенство права" передбачає надання допомоги Верховному Судові України в таких напрямках: підвищення кваліфікацій фахівців системи судівництва, вдосконалення інформаційної інфраструктури, розвиток видавничої бази тощо. За словами керівника американської програми, протягом року ЗСА плянують виділити 500,000 дол. для придбання комп'ютерів та програмового забезпечення до них для судових органів України. Програму фінансуватиме Аґенція міжнародного розвитку ЗСА.

М. Згуровський став міністром освіти

Київ Р. Р.). — Тут у вівторок, 22-го листопада, працівникам Міністерства Освіти України представлено нового міністра освіти Михайла Згуровського.

Свою діяльність М. Згуровський розпочав уКиївському Політехнічному Інституті, де пройшов шлях від інженера до професора. М. Згуровський — доктор технічних наук, у 1986-87 роках працював заступником начальника Управлінняї науково-дослідних робіт Міністерства Вищих Учбових Закладів України. Від 1988 року — проректор з учбової праці, від квітня 1992 — ректор Київського Політичного Інституту.

Радником Президента з питань паливно-енергетичного комплексу призначено Юлія Йоффе.

Заступником голови Служби Безпеки України призначено Анатолія Біляєва. Він же є членом колеґії СБУ, начальником Головного управління боротьби з корупцією та організованою злочинністю СБУ.

ЛЕКЦІЯ ПРО ПРИЗАБУТІ СТОРІНКИ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ

Ню Йорк. — Українська Вільна Академія Наук у ЗСА влаштовує першу лекцію-концерт із серії „Призабуті сторінки української музики". Доповідатиме гість з України, музиколог і піяніст д-р Тарас Філенко. У музичній частині виступлять Оксана Харук-Боднар, сопрано, та піяніст Тарас Філенко. Лекція-концерт відбудеться у неділю, 4-го грудня, в будинку УВАН, 206 захід 100-та вул. в Ню Йорку. Початок о год. 2-ій по полудні. Телефон для інформацій (212) 222-1866.

Англійські консерватисти мусять змінити політику

Лондон. — Заступник голови Консервативної партії Великобританії Джан Маппл, колишній експерт міністерства фінансів, підготував для проводу партії аналітичний звіт, в якому констатує: „Консерватисти розчарували виборців. Вони занадто довго утримують владу, тому стали самовдоволені і втратили відчуття напряму. Вони не виконують своїх обіцянок, неповороткі у здійсненні політичного курсу".

Непевність англійців у завтрішньому дні пов'язана передусім з високим рівнем безробіття, яке в країні вже досягнуло 9 відсотків. Не в меншій мірі англійська спільнота розчарована повільними темпами приватизації державних підприємств, яка триває, без особливого успіху, вже 15 років.

Висновки звіту, зроблені на підставі опитувань громадян, які в минулих парляментарних виборах голосували за консерватистів, а тепер змінили свої політичні симпатії, підтверджують давні прогнози спостерігачів, які передбачали поразку консерватистів у боротьбі з лейбористами, головною опозиційною партією.

ВЕЧІР В ПАМ'ЯТЬ О. ТАРНАВСЬКОГО

Ню Йорк. — Український Інститут Америки влаштовує вечір в пам'ять поета Остапа Тарнавського, який відбудеться у суботу, 3-го грудня, початок о год. 7-ій вечора. Участь братимуть: Голова НТШ проф. Л. Рудницький, Л. Кукрицька, Л. Ліщинський та А. Климашівська.

Окружні комітети УНС Баффало і Рочестеру відбули організаційні наради

Рочестер, Н. Й. (Д. Пристай). — Під проводом члена Екзекутиви УНСоюзу, секретаря Марти Лиско, предсідника Округи Рочестеру Петра Дзюби і Романа Конотопського, предсідника Округи Баффало, відбулися організаційні збори в суботу 22-го вересня ц. р в год. 2-ій по полудні тут в церковній залі св. Йосафата.

Предсідник Округи представив головного секретаря УНСоюзу і поінформував, що М. Лиско була вибрана на той пост на 33-ій Конвенції УНСоюзу в Піттсбурґу цього року. Присутні нагородили її оплесками.

М. Лиско в перших словах передала привіт від Екзекутиви УНСоюзу, як рівнож привітала всіх присутних, після чого вручила друковані звіти всіх 31-ої округ, де є подана організаційна діяльність за 1994 рік, а для порівняння подано рух членства від 1973 до 1994 року по відділах, яких було 379, а тепер дальше є 31-ша округа, а відділів зменшилось до 362.

У звітах є подана організаційна діяльність двох Округ — і так Округа Баффало має шість відділів, які наразі дали сім членів, зайнявши 25-те місце: секретар Й. Гаврилюк — чотири члени, Відділ 360-ий, М. Гнатик — два члени, Відділ 304-ий, С. Шишка одного члена, Відділ 360-ий.

Округа Рочестер має дев'ять Відділів, зайнявши 10-те місце, дала 30 членів: Дмитро Пристай вісім членів, Відділ 43-ій; О. Скібіцький вісім членів, Відділ 285-ий; М. Сверида сім членів, Відділ 316-ий; С. Приймак чотири, Відділ 217-ий; П. Лещишин одного члена, Відділ 66-ий; Л. Хом'як одного члена, Відділ 437-ий і О. Маркус одного члена, Відділ 217-ий.

М. Лиско, складаючи подяку секретарям двох Округ за успішну працю, звернулася до тих секретарів відділів, які не приєднали членів, щоб і вони включились до організаційної праці та помогли виконати квоту, яку УНСоюз призначив для Округ. Дальше було сказано, щоб звернути увагу на тих членів, поліси яких вигасають, щоб взяли другі, бо УНСоюз потребує членів

(Закінчення на стор. 3)

Укріпили саркофаг на ЧАЕС

Чорнобиль (Р. Р.). — Генеральний директор виробничого об'єднання „Чорнобильська АЕС" з об'єкту „Укриття" Віталій Толстоногов повідомив, що завершено укріплення та здійснено антикорозійне покриття зовнішньої поверхні саркофага на Чорнобильській Атомній Електростанції.

„Всі роботи проведені післяобстежень і відповідних проєктів, підготовлених фахівцями Київського науково-дослідного інституту будівельних конструкцій (НДІБК)", — сказав В. Толстоногов. Він також пояснив, що укріплення здійснено з профілактичною метою і ця праця не була викликана якоюсь наявною небезпекою. Створюється ще одна система контролі за станом будівельних конструкцій в середині саркофагу.

ПЛАСТОВИЙ БАЛЬ У ВИППАНІ

Виппані, Н. Дж. — Гурток Пластприяту та Пластова Станиця в Нюарку влаштовують тут пластовий баль з презентацією дебютанток, який відбудеться у суботу, 4-го лютого 1995 року, в Готелі Гановер Мерріотт, 1401 дорога 10 схід. Гратиме оркестра „Фата моргана". Тим юнячкам, які бажають дебютувати, слід зголоситися до Марійки Величковської (201) 822-8298.

АКАДЕМІЯ ПАМ'ЯТІ МИТР. А. ШЕПТИЦЬКОГО

Ню Йорк.— Громадський комітет для відзначення 50-річчя від дня смерти Митрополита Андрея Шептицького влаштовує з цієї нагоди святочну академію, яка відбудеться у неділю, 4-го грудня, у Гафт авдиторії Фешен інституту, 27 вул. при 7-ій аве. в Ню Йорку. Участь братимуть: голова комітету Микола Галів, о. парох Патрикій Пащак, ЧСВВ, нюйоркський хор „Думка", диригент — Василь Гречинський, хор „Прометей" з Філядельфії, диригент — Адріян Бриттан, та солісти Андрій Добрянський, Оксана Кровицька, Адріян Бриттан, Богдан Чаплинський, а також — Лідія Крушельницька. Початок о год. 2-ій по полудні. Квитки в ціні 10 і 15 дол. можна до 2-го грудня придбати у крамницях „Арка", „Сурма", а також у т-ві „Самопоміч", 98 Друга аве.

В АМЕРИЦІ

У ВАШІНҐТОНІ ВІДБУЛИСЯ переговори президента Билла Клінтона з прем'єр-міністром Ізраїля Їцаком Рабіном. Мова йшла про способи досягнення миру на Близькому Сході і про американську допомогу жидівській державі.Президент Б. Клінтон запевнив, що ЗСА надаватимуть, як і дотепер, фіансову підтримку Ізраїлеві в сумі трьох біл. дол., а також продовжуватимуть військову допомогу. Серед іншого, буде далі тривати спільна американсько-ізраїльська праця над створенням ракети „Ерров". Вона має замінити американський протиракетний комплекс „Пейтріот" і забезпечити Ізраїль від ракетного удару з боку таких антижидівськи наставлених держав,як Ірак.

СТРАТЕГ РЕСПУБЛІКАНСЬКОЇ *партії* Вілліям Крістол оприлюднив меморандум на захист проєкту ҐААТ (міжнародна угода про тарифи і торгівлю), підписаного 124 державами світу, в тому числі ЗСА. Як відомо, після перемоги Республіканської партії в останніх виборах, думки республіканських провідників з приводу ҐАТТ в дечому розходилися. „Нам треба домогтися ратифікації ҐАТТ. З погляду стратегії, для нас невигідно, щоб першим кроком республіканської більшости у Конгресі стала поразка цієї міжнародної угоди",— підкреслив у своєму меморандумі В. Крістол.

У ВІЛІЯМСБУРЗІ, Вірджінія, відбулася щорічна конференція, на якій виступили лідер республіканців у Сенаті Роберт Дол, новий спікер палати Репрезентантів Нют Ґінґріч, губернатор Ню Джерзі Крістін Вітман, губернатор Огайо Джордж Войнович та інші. „Америці треба піти в іншому напрямі, ніж вона йшла в останні роки",— сказав Р. Дол. На конференції стало відомо, що президент Билл Клінтон має намір у найближчі дні зустрітися з лідерами республіканців, щоб визначити можливі шляхи та способи співробітництва. У зв'язку з цим деякі політичні спостерігачі нагадують те, що сказав недавно Н. Ґінґріч: „Ми готові до співробітництва, але не до компромісів".

ГАЗЕТА „НЮ ЙОРК ТАЙМС" повідомила, що республіканці в Палаті Репрезентантів мають намір подати на розгляд Конґресу проєкт про докорінну реформу системи велферу. Йдеться про перегляд закону з1946 року про шкільний сніданок, закону з1966 року про харчування дітей, закону з1977 року про харчові купони і закону з1983 року про надзвичайну харчову допомогу. Замість них пропонується прийняти один закон про допомогу, яка включатиме всі ті питання. Будуть також переглянуті інші програми соціяльної допомоги. Наприклад, згідно з проєктом,програма допомоги родинам з дітьми-утриманцями не стосуватиметься тих матерів, які у віці до 18 років народили позашлюбних дітей.

У СВІТІ

В МОСКВІ, перед амбасадою ЗСА вже декілька днів підряд збираються демонстранти з плякатами: „Руки геть від Сербії!", „Янкі — убивці!", „Хай живе слов'янське братство!" Московський Центр міжнародних досліджень провів на цю тему спеціяльне опитування. У його висліді 95 відсотків росіян висловилися проти збройного втручання НАТО у боснійський конфлікт. Тільки два відсотки опитаних відповіли, що військові формації НАТО спроможуться зупинити наступ сербів.

ПЕРЕБУВАЮЧИ У ЦІ ДНІ з офіційною візитою в Лондоні, президент Єгипту Госні Мубарак сказав у розмові з членами англійського уряду, що посилення ісламських фундаменталістів в палестинській автономії може привести до „фізичного знищення Ясіра Арафата ісламськими бойовиками". Г. Мубарак не виключає, що Я. Арафата змусять зрезиґнувати і в палестинській автономії може розпочатися громадянська війна, у висліді якої верх в автономії візьмуть радикали з Гамас. Єгипетський президент вважає також, що міжнародна спільнота повинна змінити своє наставлення до лібійського лідера Муаммара Каддафі, оскільки він нібито „вже відмовився від тероризму". Г. Мубарак признав, що події в палестинській автономії можуть неґативно вплинути на внутрішнє становище у Єгипті.

ІНФОРМАЦІЙНІ АҐЕНТСТВА дуже скупо повідомили, що у Ватикані відбулася зустріч Папи Івана Павла II з генеральним секретарем ООН Бутросом Бутросом-Ґалі. Зустріч мала „приватний характер", тому про її зміст нема докладних інформацій. Деякі західні газети припускають, що ця зустріч повинна якоюсь мірою покращити стосунки між ООН і Ватиканом, які в останні місяці стали досить холодними. Причиною цього є різні точки зору на проблему абортів і взагалі на контролю народження.

ВПЛИВОВА РИМСЬКА газета „Корріере Делля Сера" повідомила, що прокуратура Міляну, продовжуючи операцію боротьби з корупцією у вищих політичних і урядових колах, внесла у список осіб, прямо причетних до корупції, прем'єр-міністра Італії Сільвіо Берлюсконі. Є докази, що він давав хабарі службовцям італійської податкової служби, які перевіряли діяльність компаній „Мініневст", „Медіоланум" і „Мондадорі", які належать С. Берлюсконі. Сам прем'єр це повідомлення прокоментував так: „Я спокійно працюватиму далі, бо цілком переконаний, що нічого протизаконного не зробив".

СВОБОДА SVOBODA

Український щоденник / Ukrainian Daily

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Передплата на рік $55.00, на півроку-$32.00, на 3 місяці-$17.00.

Для членів УНСоюзу $30.00 річно. За кожну зміну адреси-$1.00.

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

НАТО проти Сербії

21-го листопада ц.р. військові літаки чотирьох країн — членів Північно-атлантійського оборонного пакту (НАТО) провели бомбардування сербських становищ на летовищі в Харватії, звідки серби раз-у-раз брали участь в агресивній війні Сербії проти Боснії і Герцеговини. У тому налеті взяли участь літаки Америки, Великобританії, Франції і Голляндії.

Згідно з комунікатом „Ассошіейтед Пресс", це був найбільший налет від часу Другої світової війни. А втім, трохи далі у тому комунікаті, наведеному в „Ню Йорк Таймсі" з 22-го листопада, сказано, що налет був „поміркований", бо річ ішла головно про перестрогу на адресу Сербії, щоби припинила війну, а не про атаку, яка коштувала б життя численним особам. Чи і які були жертви – ще не подано.

Війна на Балканах триває вже понад два роки із жалюгідними наслідками, з трагедією тисячів невинних людських істот, включно з жінками і дітьми. Коли Сербії не вдалося присилувати Хорватію і Словенію залишитися у складі федеративної Югославії, насправді під суприматією Сербії, лють тієї останньої звернулася проти Боснії і Герцеговини, які пішли слідом Хорватії і проголосили свою державну незалежність. Національне обличчя Боснії тричленне: її замешкують серби, хорвати і мусулмани — православні, католики і магометани. Найбільше потерпіли і далі терплять ті останні, мусулмани, бо найбільше вдарило по них проголошення Радою Безпеки Об'єднаних Націй ембарго на купно мусулманами зброї. Всі спроби скасувати те ембарго і дозволити мусулманам купувати зброю для самооборони проти сербської агресії – розбивалися об спротив Франції, яка твердила, що імпорт зброї до Боснії продовжить війну. Досвід показав, що той аргумент був невірний, бо найбільшу користь з того ембарго мала агресивна Сербія.

Усі дотеперішні спроби мирним способом, переговорами у Женеві довести до замирення на Балканах, зокрема завести мир на терені Боснії, – не оправдалися. Були вже різні проєкти: поділити Боснію на який десяток автономних частин, поділити територію Боснії між Сербією і Харватією або перетворити Боснію у конфедерацію з автономією сербської, харватської і мусулманської частин тієї нещасної країни. Сербія вже погоджувалася на той останній проєкт, але не погоджувалися боснійські серби.

Понад дволітня війна на Балканах, яка насправді є агресивною війною Сербії, — це скандал для сучасних сильних цього світу великодержав і всього міжнародного апарату миру, яким повинні бути Об'єднані Нації. Билл Клінтон таврував був президента Джорджа Буша за його ніби байдужість і нерішучість супроти подій на Балканах. Коли він, Клінтон, став президентом, то відмовився від пляну збройної інтервенції, бо фахівці Пентагону перестерегли його, що для успішної збройної інтервенції треба найменше півмільйона війська різних формацій з ризиком, що така інтервенція буде схожа на В'єтнамську війну — з величезними людськими втратами, на що американський народ не погодиться.

Ключ до ситуації опинився в руках НАТО, тієї могутньої збройної сили, яка зуміла відстрашити совєтську імперію від реалізації погрози „Ми вас угробимо", від маршу до Атлантику. У минулому тижні голова теперішньої не меншости, а республіканської більшости в Сенаті Роберт (Боб) Дол, якого тепер уважають найбільш впливовою людиною в американській великодержаві, висловився дуже критично про НАТО, як інструмент миру. Можливо, що це вплинуло на рішення провести ту останню летунську атаку. Президент Билл Клінтон, людина доброї волі, але цивільна, яка не знає історії Сербії та взагалі історії і проблематики народів Европи, переконаний, що Сербія зрозуміє мову того бомбардування. Можна глибоко в тому сумніватися. Авторитет Об'єднаних Націй і навіть авторитет могутнього бльоку НАТО підупав і сумнівно, чи сербські генерали, закохані в агресивну війну, перестануть вести її. Америка не хоче бути „поліціянтом міжнародного світу", і колишній її авторитет теж підупав. Колись воно мусить скінчитися, але коли це станеться і як — один Господь знає.

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні прислати до редакції „Свободи" разом з двома примірниками даного твору також й адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Ярослав Гайвас

МОСКВА ЖИВЕ СВОЇМ ЖИТТЯМ

I

Світ дуже пильно стежить за тим, що діється в Москві, бо знає, що звідти завжди можна очікувати різних несподіванок. А ті несподіванки можуть бути дуже неприємні. Життя в Москві динамічне, хоч багато дечого стається в тіні, або навіть „під землею", наверха видно тільки деякі елементи того, що стається, але й те, що видно наверха, як правило, „докторowане" і не лише заскакує світ, але й непокоїть його. Така вже Москва.

Останніми днями Москвою потрясла вістка, яку мали на вустах всі, а саме: чи Андреївські прапори, традиційні прапори російської воєнної фльоти, повернуться на Адріятику? Розмови і дебати на ту тему було чути на кожному кроці. Багато дискутантів звучали як експерти тієї справи і власне ті, що були найкраще поінформовані про неї, рішуче твердили, що так. А діло було ось у чому: після офіційного скорочення Вашінгтоном активної участи в бльокуванні (ембарго) морських достав для недавно проголошеної нової держави Боснії і Герцеговини, яка прибрала характер виключно ісламської держави, постало питання, хто з членів Об'єднаних Націй і членів окремого тіла для розгляду питань, зв'язаних з післяюгославськими конфліктами, заступить американську фльоту, найбільшого і вирішального учасника тієї бльокади. Не дивно, що Москва стрепенулася від цього питання. Кожен бо зразу подумав, а чому російська фльота не мала б бути тим чинником. І розгорілися дебати. Майже все Москва мріє про повернення російської імперії, а тут така велика нагода такого значного кроку у цьому напрямі. Почалося з Міністерства закордонних справ, де всюди присутній міністер закордонних справ Андрей Козирєв зарядив своїм співробітникам вивчати до основ цю проблему і підготовляти варіянти для акцій у цьому напрямі. Хоч міністер Козирєв не писнув ані слова про це, але численні незвичні відвідувачі цього міністерства — військові та цивільні — не уникнули публічної уваги. Особливо, коли одним з перших відвідувачів був Євген Примаков, теперішній керівник горезвісної розвідувальної російської сітки за кордоном. А за ним послідували різні інші. А тому що мрія про відбудову імперії виповнює життя і мрії майже всіх москвичів, тож ясно, що кожен забажав висловитися у цій справі.

Мрія про імперську потугу заступає там і злагіднює недоліки щоденного життя, потішає сподіваннями на майбутнє, кормить срібний сон про владу над значною частиною світу. В той час як інші мріяли про ту велику й неосяжну ціль, міністер Козирєв використовував нагоду по іншій меншій лінії, але зате з деякими надіями на реалізацію. Він своїм втертим звичаєм зустрівся в Москві з амбасадорами різних заінтересованих у цій проблематиці держав, а на кінець подався до Парижу спробувати, чи не вдасться йому склеїти якесь порозуміння західньоевропейських держав проти політики Вашінґтону на Балканах. Росія категорично проти тривалого існування ісламської держави Боснії і Герцеговини, бо і Сербія, спільник і приятель Росії на Балканах, проти того, а ЗСА не менш рішуче виступають за те, бо випробуваний союзник і їхній приятель Туреччина теж гаряче — за те.

Пляни Козирєва не абиякі і взявся він до їх реалізації з типовим для нього розмахом, починаючи від публічного вкладення вінка на гробі славного російського режисера Андрея Тарковського, могила якого на російському цвинтарі в Сан Женевєф де Буа, через зустрічі з різними впливовими особистостями, конференціями „трьох мушкетерів" — міністрів закордонних справ Англії, Франції та Росії, які мали б спільно зайняти становище до американського одностороннього акту, і кінчаючи розмовою з президентом Франції Франсуа Міттераном. Особливим поштовхом до того комівояжерства пана міністра Росії був останній факт: керівництво Боснії— Герцеговини, як публічно кажуть, при чималій допомозі ЗСА сконцентрувало значні бойові сили й багато воєнного матеріялу, несподівано вдарило по сербах, значно, хоч не рішуче, перемогло їх, здобуло чимало дотепер окупованої території. Виглядало на такий великий тріюмф Боснії—Герцеговини, що після нього серби мали б прийняти плян ООН на поділ території. Це мало б дати надію на закінчення збройного конфлікту, або принаймні перемир'я. Та з сербами не така проста справа. Вони перейшли в протинаступ, відбили втрачену територію, оточили значні сили Боснії—Герцеговини й опинилися в кращій ситуації, як були перед тим. Постала ситуація, з якої значно важче вийти, як будь-коли раніше.

(Закінчення буде)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Марта Кравців-Барабаш

Концерт-ювілей Миколи Колесси

Культурний обмін з Україною починає набирати властивого глибинного змісту. В минулому Україна майже виключно була репрезентована у вигляді етнографічно-фолкльорної майстерности. Тепер починає визрівати образ національно-академічної музичної культури України, музична народність якої є тільки елементом і природним тлом. Це зовсім нормальне і природне явище в культурі. Наприклад, Баха чи Бетовена сприймають німці як своїх не тільки тому, що вони мають німецьке прізвище, або тому, що ці композитори родились в Німеччині. Їх невидимо в'яже національна німецька духовість, якої не можна виелімінувати з музичної особовости Баха чи Бетовена.

В Україні останньо відзначили 90-ліття композитора Миколи Колесси численними концертами. Завершенням серії імпрез, що пройшли в Україні, були концерти музики Колесси в Америці і Канаді.

Доля і провидіння подбали, що життя М. Колесси йшло паралельно із воскресними і руїнними історичними перетвореннями України у цілому XX століттї. М. Колесса був не тільки свідком, але й активним співтворцем тих перетворень, головно по лінії своєї професії — музики.

Родина Колессів видала цілий ряд визначних музиків. Батько Миколи, Філярет - фолкльорист і етнограф; донька Харитина — віольончелістка; внучка Галина — віолістка; кузинки Любка Колесса — піяністка і Христя Колесса — віольончелістка. Знову насувається аналогія музичних родин Бахів, Моцартів, Штравсів.

Виростав Микола в родині музиків, етнографів, працівників науки. Від Колессів одідичив талант; від родинної музикуючої атмосфери — музичну культуру; від клімату озвученої народної пісенности — українську народну духовість; від студій у Львові, Празі — професійну академічну майстерність. Родинна атмосфера, народний клімат, академічне школення, постійна музично-творча праця композитора, диригента оперових, симфонічних і вокальних одиниць, педагогічна праця професора і ректора консерваторії — це все становить багатогранний комплет вияву музичного таланту М. Колесси.

В Торонто 16-го жовтня ц.р. відбувся ювілейний концерт музики Миколи Колесси в акустичній камерній залі „Ґлен Ґулд студіо", із звучним прекрасним концертним фортепіяном, у присутності ювілята, якого вітали заслуженими оваціями.

Музика Колесси, урізнороднена зіставленням піянізму, вокалу і камерного ансамблю, звучала змістовною композиторською мовою, і що найважніше — динамікою і експресією виконавців.

Всі елементи добірної музики збіглись тут в гармонійну цілість-концерт, в якому з насолодою, приємністю і зацікавленням слухалося музики.

Пассакалію і Скерцо із Сюїти для фортепіяну, чотири прелюди і три коломийки виконала піяністка Марія Крушельницька, ректор Вищого державного Музичного Інституту ім. Миколи Лисенка у Львові; лавреат Республіканського конкурсу ім. Лисенка і заслужена артистка України.

Піяністка, сама по собі, є дуже цікавим і перфектним віртуозно-емоційним феноменом. Скаля експресії не має у неї меж. Де треба контрастів, вона дає спалахи звуків і відразу ж поруч з тим викликає спокій ніжности. А цього роду зіставлення є дуже характерними для творчости Колесси.

Марія Крушельницька — майстер, в руках і душі якої сконцентрована вся інтенсивність думки композитора. Це її, і виключно її заслуга, що музика Колесси повною енергією оживала для нас, заслуханих в дійство барвистої Пассакалії й Скерцо... пастелевих Прелюдів і Коломийок...

Обробки народних пісень Лемківщини, Гуцульщини, із Ходович, та пісню до слів Лесі Українки „Я марила всю ніченьку" відспівала Марія Гірська, лавреатка міжнародних конкурсів в Єревані, Барсельоні та Чайковського в Москві. Молода, атрактивна оперова співачка М. Гірська, героїчне сопрано, ілюструвала драматизм і мелодійність народно-пісенних мініятюр. Лірично пастелевий акомпаньямент Нелі Кречковської заокруглив музичну картину.

Квартет для скрипки, альта, віольончелі та фортепіяну виконали: професор Вищого Державного Музичного Інституту ім. Миколи Лисенка у Львові скрипаль Богдан Каськів і віольончелістка Харитина Колесса; Галина Колесса, студентка Джулліярд школи, грала на віолі. Партію фортепіяну виконувала Марія Крушельницька.

(Закінчення на стор. 3)

Любомир Винар

НАУКОВА СХЕМА ІСТОРІЇ УКРАЇНИ

(До 90-ліття історичної схеми Михайла Грушевського)

II

Грушевський встановив періодизацію українського історичного процесу з його державними і бездержавними часами, наголошуючи його тяглість і нерозривність від ранньої доби української історії, середньовіччя, Козацько-гетьманської держави аж до найновішого періоду української історії, в якому у 1917 році проголошено Українську Народню Республіку, а в 1918 відновлено державну незалежність нації і закріплено її державну самостійність. Треба підкреслити, що схема Грушевського і української національної історіографії охоплює цілість діяння і життя українського народу на всіх його територіях від найдавніших часів до доби Грушевського. Рівночасно він впровадив відповідну історичну термінологію — свій монументальний твір називає „Історія України-Руси", пов'язуючи сучасну і стару назву України. Він не завагався назвати Київську державу Володимира Великого найбільшою українською державою, яку пам'ятає українська історія. Отже встановлено основну термінологію, що була прийнята в історичних високошкільних і середньошкільних підручниках. Українські історики (львівська, київська школи й інші історичні школи) прийняли схему Грушевського як основу української модерної наукової історіографії, що обґрунтувала безперервність українського історичного процесу в контексті етно-політичного, культурного, суспільно-економічного розвитку українського народу і української держави. Дмитро Багалій, Олександер Оглоблин, Дмитро Дорошенко, Іван Крип'якевич, Ярослав Пастернак, Михайло Брайчевський й інші історики відповідно доповнювали цю схему, що пережила імперську і комуністичну партійну історіографію і сьогодні є вийнятково актуальною не лише для сучасної історичної науки, але й для цілої української національної культури. На мою думку, сьогодні одним із найважливіших завдань української історії є узгіднення, прийняття і відповідне доповнення схеми Грушевського, як загальновизнаної схеми української наукової історіографії. В Україні історики вважають, що це треба якнайшвидше зреалізувати. Проте деякі археологи й історики намагаються далі пропаґувати концепції єдности походження українського і російського народів у контексті т.зв. „древньоруської історії". Інші (але це вийнятки) пропаґують концепції сталої бездержавности українського народу і спекулятивно намагаються „модернізувати" реконструкцію середньовічної староукраїнської держави. Проте віримо, що у відносно короткому часі наукова схема-модель історії України М. Грушевського і його наслідників буде прийнята українською історіографією в Україні. І коли сьогодні відзначаємо 90-ліття від появи схеми Грушевського, наочно бачимо її актуальність у теперішній розбудові української історичної науки.

На кінець цієї статті хочу згадати про два важливі моменти. В Україні перевидають різні підручники історії України і це добре, тому що історики в Києві, Львові й інших наукових осередках не є ознайомлені як слід з цими працями. Комуністична цензура унеможливила їм доступ не лише до архівних матеріялів, але й до праць Грушевського, Дорошенка, Липинського, Оглоблина, Крип'якевича й інших провідних українських істориків. Перевидано в 1990 році також популярну „Малу історію України" І. Крип'якевича, одного із найвидатніших учнів Грушевського. Крип'якевич, на основі схеми Грушевського, у своєму компендіюмі подає таку схему історії України: 1) Українська держава за княжих часів, 800—1340; 2) Україна під Литвою і Польщею, 1340—1648; 3) Українська держава за козацьких часів, 1648—1782; 4) Україна під Австрією і Росією, 1782—1917 і 5) Нова Українська Держава від 1917 року. Не можемо забути, що видання призначене для самоосвіти, але основні хронологічні компоненти і термінологія є правильні і вимагають дальшого доповнення.

Друга подія відноситься до мого перебування в Києві в 1993 році, де я мав змогу обговорити питання усучаснення і введення схеми Грушевського в історіографію з українськими істориками різних поколінь. Недавно в київському „Українському Історичному Журналі" з цього приводу появилася промовиста інформативна стаття „'Український Історичний Журнал' та 'Український Історик': обрії співробітництва" (ч. 1, 1994), в якій читаємо, що головне завдання цих органів має полягати в тому, щоб вже в найближчий час спільними зусиллями відбути конференцію на тему „Методологічні й термінологічні проблеми історії України". Далі читаємо, що „Головною проблемою цього обговорення має стати започаткована М. Грушевським наукова схема історії України. Йтиметься про модель-схему української наукової національної історіографії, яка охоплювала б усі періоди і головні явища історії України й об'єктивну історичну термінологію. Матеріяли цього обговорення передбачається надрукувати на сторінках „Українського Історичного Журналу" та „Українського Історика" („УІЖ", ч. 1, стор. 154). П'ять років тому було б не до подумання, щоб редактори „УІЖ" і „УІ" могли сісти за „круглий стіл" і спільно застановитися над поновним впровадженням схеми М. Грушевського, як моделю-схеми української наукової історіографії в Україні і поза її межами. Сьогодні це дійсність — лише спільними силами зможемо впровадити і усучаснити наукову схему М. Грушевського. Здійснення цього проєкту причиниться до тривалого відзначення наукової спадщини найвидатнішого українського історика і будівничого нової України.

Наталія Кібець

КІО КУ МІЦУ!

(Цілком таємно, в разі небезпеки спалити)

I

У травні 1995 року припадає п'ятдесята річниця перемоги над німецьким націонал-соціялізмом, перемоги над злом проти людства. В цій страшній війні загинули мільйони людей, зруйновано багато надбань віків. Про перебіг і причини цієї війни написано вже море спогадів, і кращих і гірших, і ось тепер, після розвалу совєтської імперії, нові автори і давніші напишуть нові спогади чи внесуть свої корективи з більш докладними даними в старі.

Говорячи про Другу світову війну і взагалі про війни, про прогру одних і перемогу інших, треба пам'ятати і віддавати належне не лише тим, які загинули під час війни як бійці, але й тим, що відповідно до обставин попали у воєнний вир — цивільним людям. Героями в той час є усі і кожен зокрема. Але є ще інша категорія людей, від інформацій який багато залежить успіх чи невдача у підготовці й проведенні військових дій. Це люди засекречені. В світі їх називають шпигунами.

Історія шпигунства сягає у глибоку давнину. В Біблії, наприклад, згадується про Ісуса Навіна, який, облягаючи фортецю Єрихон, послав у те місто двох таємних розвідувачів, щоб підготувати захоплення міста і зруйнування його, довідуючись докладно про оборону міста (XIII століття до Різдва Христового). Стародавні і середні віки, як і часи Ренесансу, були багаті прикладами таємної діяльности людей, розвідувачів, які інколи вирішували долю імперії та імператорів. Серед них були навіть королі, великі полководці та інші.

Шпигунство — це сувора діяльність, без пощади, милосердя і совісти. Більшість шпигунів — це спеціяльно підібрані люди, що наперед проходять відповідний вишкіл. Вони діють часто з патріотичних переконань, ще частіше — за гроші. Однією з шпигунських груп, дуже відомою під час Другої світової війни, була група „Рамзай", що працювала для Совєтського Союзу, на чолі з д-ром Ричардом Зорґе, який під час війни зумів здобути довір'я у німецького посла Отто у столиці Японії Токіо. Зорґе став його неофіційним дорадником, розізнавав найбільші таємниці (на той час) німецького уряду і всю ту цінну інформацію регулярно передавав шпигунській агентурі в СССР, завжди під різним кодом і з різних місць, так що японська розвідка не могла його донесень перехопити. Зорґе, наприклад, передав заздалегідь інформацію про точну дату німецького військового нападу на СССР (яку Сталін поставив під сумнів), а також відомість, що Японія не зможе напасти на східні кордони СССР через її зайнятість у війні на китайських фронтах. Це дало змогу командуванню Червоної армії без ризика перекинути десятки добре озброєних і вишколених дивізій зі Сходу на совєтсько-німецький фронт, що і допомогло при остаточному розгромі німецьких збройних сил.

Членами групи „Рамзай", як і він сам, були люди з різних країн і національностей, що начебто сліпо вірили в совєтську пропаганду „миру і добробуту" для всіх людей на всій земній кулі. Для них гасло „Пролетарі всіх країн, єднайтеся!" було святим. Зловлений Ричард Зорґе на допиті сказав: „Я ніколи не був шпигуном! Я боровся проти війни, що приносить нещастя людству". І члени його організації були вірні своєму переконанню. На допитах, хоч вони були жорстокими, — вони не визнали себе винними і нікого не видали, хоч коло їхніх співтоваришів було обмежене.

Будучи вже заарештованим і сидячи в одиночній камері, Ричард Зорґе друкував свої зізнання з метою розповісти про минуле, про те, що давно минуло і не може вже вплинути на справи, зв'язані з групою „Рамзай". „...Моя родина належала до кляси буржуазії. Мій батько був типовим націоналістом, а мій брат дотримувався ультралівих поглядів..." Батько Ричарда Зорґе колись брав участь в експедиції Свена Ґедіна в Центральній Азії, працював у Російській нафтовій компанії, а, повернувшись у Німеччину, став купцем, що закуповував устаткування для нафтових фірм.

Дитячі й юнацькі роки Ричарда Зорґе закінчились під час шкільних вакацій влітку 1914 року. Школярі поверталися зі Швеції — з екскурсії — додому останнім німецьким пароплавом. Починалася Перша світова війна. Почалася теж романтика нового, бо набридло школярство і було прагнення розпочати нове життя. Шовіністичний чад, який, мовляв, сприймався родиною Зорґе як патріотизм, вирішили долю підлітка Ричарда Зорґе. До школи він вже більше не повернувся. Потайки від усіх колишній школяр Ричард добровільно пішов у військо. На війні він не раз був поранений. Врешті, після тяжкого поранення під Верденом, Ричарда Зорґе відіслали до Кенігсберґу на лікування. Молодого солдата доглядала сестра-жалібниця, донька лікаря, що приносила йому книжки з дому і була втіхою і розрадою після тяжкого фронтового життя. З лікарем він вів часті розмови про ситуацію в світі, що склалася.

Потрощені уламками бомби кістки поволі зросталися. Минали місяці. Погляди Зорґе на життя змінювались. „...У цей час, а саме влітку і восени 1917 року, — писав Зорґе у своєму зізнанні, — я з болем у серці відчув, що ця війна безглузда, що вона сіє повсюди спустошення без будь-яких причин на те. Обидві воюючі сторони вже втратили у цій війні кілька мільйонів осіб. І ніхто не може передбачити, скільки ще мільйонів чекає така ж доля..."

(Закінчення буде)

Концерт...

(Закінчення зі стор. 2)

Микола Колесса дириґує одним із своїх творів.
(Фото д-ра Л. Романківа)

Микола Колесса написав Фортепіяновий квартер ще у 1930 році, коли був в аванґарді тодішнього стилю експресіонізму. Вираз-експресія лежить в основі цілого розпису твору. Тому виконавці — всім своїм талантом, всім знанням, цілою безмежною скалею музичної експресії — були приречені звуками інструментів оживити заворожені душевні почування композитора, виложити перед слухачами на музичній палітрі всю свою інструментальну майстерність.

Ювілят М. Колесса.

А ми, присутні, як заворожені слухали і ностальгійно переживали з виконавцями музичний сценарій.

Отже — місія сповнена, і ми вдячні музикам-віртуозам з України за те, що обдарували нас хвилиною абсолютної музики.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

КИЇВ. — Питанням майбутности України, оцінкам політичної ситуації, пошуками шляхів розвитку присвячена конференція, організована Українською Академією Політичних Наук. Академік Олекса Онищенко зазначив, що в державотворчих процесах найважливішу ролю повинна відігравати об'єктивність інформаційного забезпечення. Тільки при об'єктивній поінформованості можна прийти до серйозних і розважних рішень. Тому Українська Академія Політичних Наук перш за все дбає про організацію об'єктивної і точної інформаційної мережі в Україні. Крім того, незабаром буде створено центр для розв'язання питань взаємодії науковців і політиків.

КРИВИЙ РІГ. — Вже близько місяця триває страйк криворізьких гірників, за цей період недодано продукції на 90 біл. карбованців. Зустрічі страйкарів з міністром промисловости Анатолієм Голубченком не дали успіху.

Частина шахтарів уже припинила страйк і приступила до праці.

КЕРЧ. — У місті відкрито пам'ятник Якову Апперові, колишньому народному депутатові України, директорові акціонерного товариства „Керченський металюрґійний комбінат". Працівники комбінату зустрілися з керівництвом партії „Союз підтримки Республіки Крим". Зустріч і відкриття пам'ятника присвячені першій річниці з дня загибелі Я. Аптера в автокатастрофі.

Прощання о. д-ра В. Фіґоля

В кінці вересня, одного гарного, погідного дня рознеслася вістка у гантерській парафії, що нашого пароха о. д-ра Володимира Фіґоля від нас забирають. Ця неймовірна вістка була як грім з ясного неба для всіх парафіян. Як і чому? Запрацювали телефони, кожний був цікавий, чи то правда. Муж довіря Михайло Ринасевич зателефонував до єпископської канцелярії, щоб довідатися про причину, а також, щоб просити Єпископа Василя Лостена залишити у нас о. Фіґоля. Одначе Владика рішуче заявив, що він дбає про старших священиків, оцінює їх працю і вважає, що їм на старші літа належиться легше працювати і мати біля себе опіку. Гантер своїм кліматом зовсім не відповідає старшим і самітним священикам, особливо зимовою порою.

Передумавши це все, люди з болем серця мусіли погодитися. Одначе лише було незрозумілим: чому так раптом це все сталося. Залишився тільки один тиждень! Було ще багато праці, в суботу в церкві шлюб, до всього треба підготовитися, а в понеділок, 3-го жовтня наш парох вже від нас від'їжджає. Та була і потішаюча вістка: нашого пароха перенесли до Йонкерсу на помічника, а з тамтешнім священиком він колись працював і був з ним у добрих стосунках.

І знов обізвалися телефони. Треба організувати відповідне прощання з нашим улюбленим парохом. Замовити обід, бо приїде парох йонкерської церкви, привезе до нас молодого священика з України з жінкою і двома діточками, а повертаючись, забере нашого пароха. Поділили працю. Одні помагали о. парохові пакуватися, інші обговорювали справу обіду. Час минав скоро, і в понеділок, о годині першій по полудні, отці приїхали. Спершу передали новому священикові урядування, а відтак у готелі Лексінґтон родини Шумилів, зібралися всі парафіяни, щоб попрощатися з нашим о. парохом і привітати нового.

Під час обіду член церковного комітету Андрій Бук короткими, але зворушливими словами дякував о. парохові за чотирилітню працю в нашій парафії. Відновлено долішню залю у Ґражді і вживано її як зимову каплицю. Церква наша не розрахована на зиму, огріти її коштує багато грошей, Крім того коли впадуть сніги, то тяжко їх відчистити, бо наші люди належать переважно до старшого віку. Здається, щойно недавно ми вітали о. пароха з приходом до нашої громади і тішилися, що дістали доброго під кожним оглядом священика: добрий голос, гарні проповіді, віком підходить до більшости парафіян.

Згадав промовець коротко про тернистий шлях його життя від молодости в Коломиї, гімназії у Львові, студії з докторатом в Інсбруку, професорство і ректорство в Богословській Академії у Львові, арешти заслання на Сибір, але глибока віра і надія на Бога помогли перенести йому цей тяжкий хрест. Тому парафіяни з взячности у серпні, в день св. Володимира, величаво і дуже чисельно відсвяткували 60-ліття його священства. Всі думали, що о. парох буде з нами, доки Бог дозволить йому жити. Але сталося інакше. Промовець на кінець побажав парохові доброго, здорового і довгого життя, далі служити у Христовому винограднику. Всі парафіяни відспівали о. парохові „Многая літа."

Заразом промовець привітав нового священика, молодого о. Мар'яна Костика з його родиною, висловлюючи надію, що у згоді, вирозумінні і любові будуть усі працювати на славу Бога, нашої церкви і вільної України. Парохіяни відспівали „Де згода в семействі...". Марія Вижницька привітала від жінок дружину отця.

Молитвою „Богородице діво..." закінчено спільний обід. Люди зі сльозами в очах прощали особисто о. пароха і розходились домів.

Парафіянка

Окружні...

(Закінчення зі стор. 1)

для росту. Ще маємо два місяці, дотепер приєднано 978 членів, виконавши квоту на 49 відсотків. Саме тепер відбувається 100-літній ювілей УНСоюзу, то є нагода увійти в контакт з громадянством.

Для кращого організування членів відкрито кілька бюр, заанґажовано кількох професійних продавців, але надія є на відділових секретарів, які є найкращою опорою Союзу.

Говорячи про стипендії для студентів, було сказано, що коли буде спадок членства, то УНСоюз не зможе на будуче їх уділяти. Була подана думка присутніми, що ті студенти, які отримують стипендії, повинні приєднати кілька членів до УНС, вони мають знайомих, так як і секретарі.

Відносно видань УНСоюзу є деякі нарікання, що вони дорогі і т. д., дотепер УНСоюз докладав велику суму грошей, в додатку пошта. Але люди платять за інші газети більші суми і не нарікають. Якщо до „Свободи" щороку додавати великі тисячі, то це веде до дефіциту. Коли хтось платить 40 дол. вкладку, а „Свобода" коштує УНСоюзу з пересилкою до 100 дол., то дефіцит кожного року збільшується.

Продовжуючи, М. Лиско розповіла про пляни забезпечення, які є доступні для всіх, про пенсійні грамоти, Фонд Відродження України, союзовий дім, Союзівку, нові форми в Рекордовому відділі, нагороди секретарям, а, закінчуючи змістовну доповідь, ще раз звернулась до секретарів відділів, щоб по можливості пожвавили організаційну діяльність.

Предсідник П. Дзюба подякував прелеґентці за так вичерпні інформації, після чого відкрив дискусію, в якій взяли участь: В. Іванців, В. Сивенький, Р. Конотопський, П. Дзюба, Д. Пристай, О. Скібіцький, Л. Хом'як, П. Лещишин, М. Сверида. На всі запити М. Лиско дала вичерпні відповіді.

Предсідник подякував всім за участь, закрив наради і попросив всіх на обід, котрий приготовила Християна Дзюба. Під час обіду присутні ще обмінювались думками про УНСоюз і ще засягали інформацій від М. Лиско, яка знаменито вив'язалась із свого завдання.

Вшановуємо незабутні дати

„Божа мудрість — це найкраща й найцінніша прикмета людського ума. Вона є причиною, що й дитина мудра умом вище стоїть...", — такими повчальними словами ніби сьогодні промовляє до нас Митрополит Андрей Шептицький, який для всіх мав батьківське слово потіхи, давав помічну руку християнського милосердя, опікувався українською наукою і мистецтвом.

Ось чому всі українці, не зважаючи на віровизнання, з найбільшим смутком сприйняли звістку про смерть цієї лидини, що наступила 1-го листопада 1944 року і 50-річний день пам'яти якої „Наша Рідна Українська Школа" у Філядельфії відзначила цього року 29-го жовтня в великій залі УОК-Центру. Святочно одягнені зібрались учні, вчителі, дирекція школи, батьки та гості, щоб засвідчити своєю присутністю велику шану до велетня святої справи за з'єднання Церков, за єдність людей між собою. А також, щоб всім разом відзначити ще одну знаменну дату в житті нашого народу, коли 1-го листопада замайорів на ратуші Львова синьо-жовтий прапор і проголошено створення Західньо-Української Народної Республіки.

Провідник свята Ірина Логін, учениця 12-ої кляси, після короткого вступу проголосила святочній громаді програму.

Про події 1-го листопада 1918 року розповів Роман Данилів, учень 12-ої кляси, який свою досить глибоку за змістом доповідь закінчив словами: „Ідея зриву і прагнення до самостійности не згасли, а мимо всіх перешкод і жертв, знову виринули в формі Руху. Ми є свідками відродження української держави і на нас лежить обов'язок цю працю дальше продовжувати".

Про Слугу Божого Андрея гарно розповіла учениця 12-ої кляси Таня Іваськів, наголосивши заслуги перед Господом і українським народом великого Митрополита.

Програма перемежовувалася українськими піснями у виконнані учнів 2-ої та 3-ої кляс під дириґуванням Уляни Залінської, учительки співу.

В цей же день в присутності громади відбулось урочисте заприсяження репрезентантів кляс під керівництвом директора школи д-ра Олександра Лужницького та вручення відзнак заступницею директора мгр Вірою Бей.

Зі святочним словом про значимість відзначуваних дат виступив катехит школи, вчитель релігії о. Роман Паньків. Він звернувся до новообраних репрезентантів кляс: „Дорогі репрезентанти! Будьте гідними учнями школи, показуючи приклад своїм однокласникам в навчанні і поведінці, в осягненні Божої мудрости, в осягненні знань в нашій школі українознавства, щоб в майбутньому застосувати їх на благо нашого народу, для продовження прадідівської мови, традиції і культури рідної прабатьківщини України. Хай Всевишній Господь благословить вас, ваших рідних, всіх тут присутніх, весь народ український і всі народи світу жити в любові і добрі!".

Свято закінчилося виконанням учнями 4-ої і 5-ої кляс українського національного гимну разом з усіми присутніми.

Галина Клюк

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ЛУГАНСЬКЕ. — Гірники шахти „Суходільська-східня" зупинили видобуток вугілля у зв'язку з тим, що їм не виплатили платень за серпень. Об'єднання Краснодонвугілля не отримало платень за вересень. Не отримали за серпень також шахти об'єднання „Антрацит" та „Свердловськантрацит". Робітники погрожують страйками.

ЧОРНОБИЛЬ. — Тут на запрошення керівництва ЧАЕС перебувають експерти МАҐАТЕ з оцінки ядерної безпеки та начальник відділу оцінки ядерної безпеки МАҐsАТЕ. Досвід засвідчив, що 50 відстоків катастроф спричиняють оператори, тому фахівці МАҐАТЕ проведуть для працівників станції спеціяльний семінар. Це вже 20-ий семінар, проведений ними в різних країнах.

Святкування в Пармі

Щороку українська католицька церква Покрова Пресвятої Богородиці у Пармі вшановує свято своєї патронки. Цьогорічний храмовий день був винятковим, бо поєднаний з відзначенням 50-ліття відходу у вічність Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького, Духового Велетня не лише нашої, але й цілої Вселенської Церкви. Імпреза і святочний обід з поминанням Слуги Божого Митрополита Шептицького відбулися 30 жовтня, зараз по Службі Божій, у залі церкви. Вже перед тим у недільних Богослуженнях о. парох Іван Чировський у специяльних молитвах і своїх проповідях нав'язував до великої постаті Митрополита.

В суботу, 29-го жовтня, день перед імпрезою, був показаний на екрані великого телевізора в церковній залі фільм з життя Святця. 30-го жовтня на Службі Божій, в намірені Митрополита, співав набожно церковний хор під диригентурою інж. Зенона М'ягкого, а о. парох І. Чировський виголосив проповідь, в якій схарактеризував двох наших Велетнів Духа, корифеїв українського християнства — Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького і його наслідника, Ісповідника віри Патріярха Йосифа Сліпого.

Офіційно програму свята розпочав о. парох І. Чировський, він заповідав і окремі точки. Зараз на вступі мішаний хор відспівав „Отче наш", муз. Римського-Корсакова. Опісля слідувала збірна рецитація діточок при парафії у складі: Є. Кіпран, Ю. Козій, Д. Продан, О. Сопка і Т. Сопка. Наступною точкою було хорове виконання пісні „Під Твою милість", муз. М. О. Гайворонського. В додатку слухачі мали змогу почути вокаліста-бандуриста з України О. Стахова. Він відспівав чотири пісні різних жанрів: „Яничари", „Мама", популярну „Повіяв вітер степовий", яку підспівувала ціла заля, та „Пісню". Остап Стахів вже відомий нам з його попередніх успішних виступів, як бандурист і вокаліст-баритон.

М. Вульчак продеклямувала з відчуттям дві її власні поезії: „До Божої Матері" і в пошану Слуги Божого Митр. Шептицького. Опісля парафіяльний мішаний хор під диригентурою інж. Зенона М'ягкого і з його баритоновим сольо відспівав мелодійно молитву „Блажен муж" — київський напів. Кульмінаційною точкою програми було святочне слово про Слугу Божого Митр. Шептицького, яке виголосив д-р Ярослав Кривяк. У своєму виступі він назвав Слугу Божого Митр. Шептицького і його наслідника, Ісповідника віри Патріярха Йосифа Сліпого Велетнями Духа, які своєю пророчою візією подиву гідною діяльністю, а навіть стражданнями фізичними і духовими залишили незнищимий слід в історії Української Церкви і народу. Оба вони творять немов одну цілість, духову синтезу.

В 1865 році в аристократичній родині графів Шептицьких прийшов на світ син Роман (пізніший Митрополит Андрей). Вже змалку в ньому жевріла духовна іскорка, яка розгорілася, коли Роман Шептицький став священиком, вступив до чину Отців Василіян, а потім став Станиславівським Єпископом, а відтак Львівським Митрополитом. Університетські студії в різних наукових місцевостях закінчив аж трьома докторатами: права, філософії та теології. Не зважаючи на всі негативні ускладнення в церковному і суспільному українському житті цього періоду, Митрополит Андрей розгорнув широку діяльність. Він щедро допомагав розвиткові української культури, мистецтва, творив релігійні, добродійні, економічні та просвітянські установи. Відвідував українців у діяспорі, створював нові епархії у ЗСА і Канаді. Своєю широкою діяльністю він здобув велику популярність у світі. Багато моральної і матеріяльної помочі дістали від нього і наші православні брати та навіть білоруси. Митрополит розбудував Українську Церкву і поставив її на п'єдесталь високоінтелектуального рівня. Він висилав закордон і фінансував студії наших талановитих священиків і людей. Дбав і про народне здоров'я. Не менші заслуги Митрополита не лише для нашої Церкви, але й для цілої Вселенської. Він був ініціятором Велиградських з'їздів на Моравах і зближення східніх Церков зі західніми. Був великим звеличником екуменізму і Патріярхату. Особливо треба підкреслити його подиву гідний і безприкладний вияв любови до Бога і ближнього. Він виявляв доброту і зрозуміння до кожного брата у Христі. В часі німецької окупації сам наражався власним життям — рятував жидів і вислав лист-протест до Гімлера, шефа ґестапо, в обороні жидівського населення. Митрополит почав очищувати наш обряд від латинізації та старався відродити його красу. Підніс Духовну Семінарію у Львові до висоти Богословської Академії. Папа Пій XII сказав що „Його ім'я залишиться в Христовій Церкві, записане золотими буквами на віки". Провідною ідеєю Митрополита було відродити в Україні здорову Українську Церкву на традиціях давнього, древнього християнського Києва з часів Володимира Великого і Ярослава Мудрого. Перед своєю смертю він передбачив терпіння і голгофту нашої Церкви, але і її воскресіння.

На закриття програми хор відспівав пісню „Боже Великий, єдиний". Смачний парафіяльний обід був у заряді Сестрицтва парафії. Отець парох поблагословив їжу. Сцена була естетично удекорована великим портретом Митрополита і датами 1944-1994, а внизу — вінком та квітами по боках.

Церква Покрова Пресвятої Богородиці у Пармі була закладена Патріярхом Йосифом. Він особисто посвячував наріжний камінь під церкву і опісля саму будову. Та церква була заснована на началах ідеї Патріярхату та плекання наших древніх традицій і обряду та дотримується старого календаря. Хочу також підкреслити, що найдовше парохом цієї церкви був о. митрат д-р Іван Тилявський, який у великій мірі причинився до моральної і матеріяльної розбудови цієї парафії.

Д-р Володимир Боднар

У другі сумні роковини

Дев'ятого листопада ц. р. минуло два роки, як трагічно зійшов зі світу св. п. інженер-хемік Анатоль Вовк. Він загинув як жертва страшної автомобільної катастрофи. Не стало серед живих видатного автора словників, відомого дослідника української термінології, принципового ученого хеміка, чуйного й вдумливого наукового організатора та скромного й чесного громадянина.

Серед діячів української еміграції в Америці одне з почесних місць належить Анатолеві Вовкові, колишньому ініціяторові Українського Термінологічного Центру та його діючому Голові. Його праця уже ввійшла до фонду української еміграції та напевно виправдає сподівання майбутнього історика Американської України.

Анатоль Вовк — син юриста й вчительки — народився 11-го березня 1921 року в місті Ростові над Доном, куди батьки його, уродженці Галичини, були переміщені в 1916 році під час відступу російських військ. На формування талановитого хлопця мала вплив і розкішна природа Брідщини, де він провів дитячі й юнацькі роки, і любов лагідної добрячої матері. Батька він не знав, бо цей помер ще 1922 року під час епідемії тифу на Київщині.

Після гімназії А. Вовк успішно закінчив хемічний факультет Львівського Політехнічного Інституту і в 1944 році, примушений окупаційною владою, виїхав до Німеччини на роботу хеміка в околицях Берліну. Кінець війни застав його на праці в Регенсбурґу. У 1946 році Баварське міністерство освіти і культів признало його Львівський диплом і надало йому німецький вчений ступінь „дипломного інженера". Коротко він продовжував постґрадуаційні студії спочатку в Технічній Вищій Школі в Мюнхені, а згодом в Університеті ім. Ґете у Франкфурті над Майном. Весною 1947 року молодий інженер приїхав до Америки, де працював як дослідник у хемічних лябораторіях різних фірм. Останніми роками працював у ділянці технології синтетичних барвників. За свою винахідливість та висококваліфіковану дослідницьку працю А. Вовк одержав 13 американських патентів і 52 закордонних.

Анатоль Вовк був звичайним членом Наукового Товариства ім. Шевченка у ЗСА з 1963 року і членом-кореспондентом його філологічної секції з 1981 року. Він був діючим головою Термінологічного Центру, що згідно з його статутом є автономною клітиною НТШ та УВАН. З 1986 року покійний працював у робочій групі НТШ для усучаснення правописного словника на базі „Правописного словника" Г. Голоскевича з 1930 року. А з 1979 року А. Вовк був одним з трьох редакторів сторінок культури української мови „Мова про Мову", додатку до „Свободи". Тут і я, як один із співредакторів, мав щастя співпрацювати з покійним два повні роки.

Анатоль Вовк — автор двох словників: „Вибірковий англійсько-український словник з природознавства, техніки і сучасного побуту" (1982—90) і „Англійсько-український словник назв кольорів і кольорознавства (1986р.)". Його третій словник „Словник-порадник для дерусифікації і збагачення української мови" друкується частинами в журналі „Рідна Школа" (від 1988 року).

Анатоль Вовк — автор понад 150 статтей (наукових, популярно-наукових, публіцистичних та рецензій з ділянки термінології, номенклятури, культури мови та лексикографії).

Праці А. Вовка знайшли широке зацікавлення в Україні. Там повинен появитися його Англійсько-український словник вибраної лексики" у виданні Львівського НТШ при співпраці з Американським НТШ.

„Один, — пише Григорій Тютюнник, — проживе життя тихо, спокійно, а помре, то ніхто й не помітить, що такий чоловік і жив на світі. А другий такий після себе слід залишає, що цілі покоління про нього пам'ятають". До тих других і належав А. Вовк, він усе своє життя пильно і віддано трудився. У своїй праці він був спраглий до точности й правдивости. Його творчі зусилля відзначаються вдумливістю та глибиною, у них помітна підкреслена принциповість, яка у покійного А. Вовка була не тільки проявом характеру і волі, але, насамперед, виявом його внутрішнього переконання та його усталених поглядів на те чи інше питання. Скрізь він жертовно давав усі свої сили, знання і багатий дослід справі української культури та українського народу в цілому.

Світла пам'ять про Анатоля Вовка ніколи не згасне в наших серцях.

Володимир Жила

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

НАТАЛІЯ БАРАНЧИК член УНС Відд. 147-го Т-ва ім. св. Михаїла в Аллентавні, Па. померла 25-го серпня 1994 року на 73-му році життя. Нар. 24-го червня 1921 року в Тернополі, с. Котів, Україна. Членом УНС стала 1948 року. Залишила у смутку мужа Михайла, синів Михайла мол. і Богдана і сестру Ірену в Україні. Похорон відбувся 29-го серпня 1994 року на укр. прав. цвинтарі св. Марії у Вайтгол Тавншип, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Дженіс Мілінічик, секр.

ІВАН ТРОЯН член УНС Відд. 264-го Т-ва „Український Тризуб" в Карнеґі, Па. помер 27-го вересня 1994 року на 77-му році життя. Нар. 15-го січня 1917 року в Піттсбурґу, Па. Членом УНС став 1936 року. Залишив у смутку дружину Дороту, синів Михайла й Івана, дочок Анну Марію Вішлі, Жанет і Мішел Бекер, та троє внуків. Похорон відбувся 29-го вересня 1994 року в крематорії.

Вічна Йому Пам'ять!

Богдан Грицишин, секр.

ІВАН ОЛІЙНИК член УНС Відд. 488-го року у Фінікс, Арізона помер 26-го липня 1994 року на 71-му році життя. Нар. 1923 року в селі Заінчий Долішній, Україна. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Анну, дочку Марусю Карсон, четверо внуків: Кента, Михайла, Анні і Емі та зятя Кента. Похорон відбувся 30-го липня 1994 року на цвинтарі Парадайз Меморіял Ґарден, Фінікс, Арізона.

Вічна Йому Пам'ять!

Віктор Швець, секр.

КАТЕРИНА ГУДІК член УНС Відд. 44-го Т-ва „Українська Січ" в Нортгемптоні, Па. померла 1-го серпня 1994 року на 78-му році життя. Нар. 10-го квітня 1916 року в Ормрод, Па. Членом УНС стала 1939 року. Залишила у смутку мужа, дочок: Вірджінію Каміто з мужем Домініком, Марію Сімонс і Етел Капковіч, троє внуків і двоє правнуків. Похорон відбувся 4-го серпня 1994 року на укр. кат. цвинтарі св. Івана в Нортгемптоні, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Мртин Шишка, секр.

ІРЕНА ДЖЕНІС ГАВРИЛКО член УНС Відд. 233-го в Лорейн, Огайо померла 25-го липня 1994 року на 78-му році життя. Нар. 10-го серпня 1915 року в стейті Мейн. Членом УНС стала 1933 року. Залишила у смутку Деніс. Воррен і Ґеррі Гаврилків. Похорон відбувся 28-го липня 1994 року на цвинтарі Кальварія в Вудсайд, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ЙОСИФ СЛОЦЬКИЙ член УНС Відд. 412-го Т-ва ім. Івана Франка в Торонто, Онт., Канада помер 25-го липня 1994 року на 92-му році життя. Нар. 1902 року в селі Коцурів, р-н Бібрка, Львівська обл., Україна. Членом УНС став 1960 року. Залишив у смутку дружину Галину; синів — Романа, Богдана і Мирослава; дочок: Надю, Віру й Любу; дев'ять внуків і ближчу і дальшу родину в Україні та Канаді. Похорон відбувся 28-го липня 1994 р. на цвинтарі Квін'с Ловн в Ґрімсбі, Онт., Канада.

Вічна Йому Пам'ять!

Емілія Смаль, секр.

ІВАН ГАЙДАК член УНС Відд. 147-го Т-ва ім. св. Михаїла в Аллентавн, Па. помер 2-го серпня 1994 року на 73-му році життя. Нар. 9-го липня 1921 року у Франквілл, Па. Членом УНС став 1978 року. Залишив у смутку сестру Мері'Енн Блазовську з мужем Вілліямом, братів: Ґеррі, Михайла і Альфреда. Похорон відбувся 5-го серпня 1994 року на укр. цвинтарі св. Івана Хрестителя в Нортгемптоні, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Дженіс Мілінічик, секр.

СТЕПАН ВИШИНСЬКИЙ член УНС Відд. 83-го Т-ва ім. Івана Франка в Філядельфії, Па. помер 2-го липня 1994 року на 73-му році життя. Нар. 1921 року в селі Фільварки, Золочів, Україна. Членом УНС став 1987 року. Залишив у смутку сина Зенона з дружиною, доньок: Аделю, Ольгу і Марію та 9 внуків і 5 правнуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі, у Філядельфії, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар Відділу

✻ ПРАЦЯ ✻

✻ FUNERAL DIRECTORS ✻

ПОВІДОМЛЕННЯ Адміністрації „Свободи"

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ПООДИНОКІ ОСОБИ, ЩО

АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖОДНИХ ОГОЛОШЕНЬ якщо попередні рахунки НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ

ВСІ РАХУНКИ МУСЯТЬ БУТИ ЗАПЛАЧЕНІ ДО 15 ДНІВ ВІД ДНЯ ОДЕРЖАННЯ РАХУНКІВ